

ע"פ 59326/10/17 - פואד מרואאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בນצרת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 59326 מרואאת נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:
לפני כבוד סגנית הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד כבוד השופטת יפעת שיטרית כבוד
השופט סaab דבורה
פואד מרואאת
המערער

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט ניר מישורי לב טוב)

בתיק פלילי 32753-03-16

פסק דין

1. המערער הושע, לאחר ניהול הוכחות, בצד חיות בר מגנות, עבירה לפי סעיף 2 לחוק הגנת חיית הבר ואיסור החזקת חיית בר מגנת - עבירה לפי סעיף 8(א)(3) לחוק להגנת חיית הבר (**להלן: "חוק להגנת חיית הבר"**), לאחר שנקבע כי בתאריך 23/11/2015 עסק בצד ברווזים וברכב בו נהג נמצאו בין הברווזים הניצודים גם ברווז משוש וטבלן גמדי, שהם חיות בר מגנות.
2. בעקבות הרשותו,ណון המערער ל - 3 חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים על כל עבירה על פי חוק להגנת חיית הבר, הוא חייב לשלם קנס בסך 10,000 ש"ח ולהתחום על התחריבות בסך 15,000 ש"ח להימנע מלעבhor עבירה. בנוסף, הורה בית המשפט קמא על חילוט רובה הצד של המערער. ההחלטה לחלהט את הנشك נסכמה על הנימוקים הנוגעים לחומרת העבירה, שביצע המערער, הויאל וחיות הבר שצד הן נדירות ומצוויות בסכנת הכהדה, העובדה שפעל, לעמדת בית המשפט קמא, תוך תכנון מוקדם, המערער לא הצבע על נזק מיוחד וחרג שיגרם לו באם יחולט הרובה ובשים לב להלכות הקבועות כי עבירות ציד בלתי חוקי יענו בחילוט כל' נשקם של העבריינים, בין אם נזקף לחובתם עבר פלילי ובין אם עברם הפלילי נקי.

המערער הגיע ערעור על חומרת עונשו וכנגד ההחלטה לחלה את רובו הצד.

.4. בכל הנוגע לעונשים שהוטלו על המערער, איןנו סבורים כי בית המשפט קמא החמיר עימיו יתר על המידה, ודאי לא באופן המצדיק התערבותה של ערצת הערעור, זאת נוכח הפגיעה בערכיו טبع חשובים, נדיותם של בעלי החיים שנצדו והיותם בסכנת הכהדה באזרנו.

בית המשפט קמא נתן משקל לכל השיקולים הרלוונטיים בעת קביעת המתחם וכן כאשר קבע את עונשו של המערער בתחום המתחם, על פי הנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה.

.5. לעומת זאת סברנו, כי יש הצדקה להתערב בהחלטת חילוט רובה הצד. בהמלצתנו, הודיעה המשיבה כי עמדתה העקרונית הינה שבנסיבות ציד של חיית בר, בה נעשה שימוש בנשק, אחד מרכיבי הענישה צריך להיות חילוט הנשק. Umdeha זו הולכת בתלים שהתויה בבית המשפט העליון בערע"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ. מדינת ישראל**, (21.4.05) ובפסיקות בתי המשפט, לאחר שנים. לדעת המשיבה, Umdeha זו אמורה לחול גם כלפי צדדים בעלי רישון ציד, העומדים לדין בפעם הראשונה, כשהחיה הנצודה הינה מזו נכח ונעלם במחוזותינו.

חרף האמור, ולאור הערות בית המשפט, שם לב לייחודתו של מקרה זה, ושלא כתקדים ומבל' לפגוע בעמדתה העקרונית, הסכימה המשיבה לביטול חילוט נשקו של המערער.

המשיבה הוסיפה, למען ההגנות, כי אין פירוש הדבר שהוא רשאי להשיב את הנשק לידי המערער, ללא הגבת רישון בר תוקף לפי חוק כל' יירה, תש"ט - 1949, ובשלב זה עמדת המשרד לבטחון פנים, אינה מאפשרת השבת הנשק.

.6. בכלל, אנו תומכים בעמדת המשיבה, כי חילוט הנשק, באמצעות בוצעה עבירה על חוקי הצד, הינו אמצעי חשוב ויעיל למניעת פגעה בערכיו טבע חשובים, ובפרט, בשלווה של בעלי חיים מוגנים. עם זאת, בנסיבותיו החריגות של המקירה דן, כמו גם נסיבות העושה ובשים לב לעמדת המשיבה, אנו מקבלים את הערעור ומורמים על ביטול החילוט.

שאלת השבת הנשק לידי המערער, בהעדר חילוט, מהנימוקים שפורטו בתגובה חורגת מענייננו, ואין אנו נדרשים לה.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

**אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא**

יפעת שיטרית, שופטת

סאאב דבור, שופט